

Kitab Daniel - Nomêr Satus Rong Puluh Papat

Mbabar Daniel 11:40 – Panalitèn Profetik Bab Padhanan Sajarah lan Kedadéan-kedadéan Ing Tembe Muri

Jeff Pippenger

2024-03-08

Kita sami nyawisaken wekdal kangge njlentrehaken struktur Daniel pasal sewelas, nalika kita ngrembag ayat patang puluh. Ayat patang puluh punika sajajar kaliyan ayat patbelas saking Daniel pasal wolu, ing pangertosan kenabian bilih pepadhang, ingkang Kristus, minangka Singa saking taler Yehuda, sampun mbikak segelé ing taun 1798, punika adhedhasar Daniel pasal wolu ayat patbelas; mekaten ugi, pepadhang ingkang Panjenenganipun mbikak segelé ing taun 1989 punika adhedhasar ayat patang puluh.

Kados ingkang sampun kita aturaken, nanging dereng satemene kita rembag wonten ing sawijining artikel kapengker, nalika ngginakaken metodologi udan pungkasan “baris demi baris,” ayat kaping patang dasa punika nyariosaken kalih garis ingkang béda, awit ayat punika ngemot wekdaling pungkasan tumrap gerakaning malaekat kapisan lan ugi gerakaning malaekat katelu.

Nalika kita nggabungaké wektu wekasan ing taun 1798 ing ayat patang puluh, lan wektu wekasané ing taun 1989, kita nemokaké yèn Daniel pasal wolu, ayat patbelas, selaras karo Daniel pasal sewelas, ayat patang puluh, awit kalorone padha makili kawruh sing kabukak segelé ana ing sajarah kenabian telung malaékat ing Wahyu patbelas. Kalorone uga ana gandhèngané déning kasunyatan yèn ayat patbelas iku wahyu “mareh” bab “katone” Kristus kanthi dumadakan ana ing Padalemané, lan ayat patang puluh iku wahyu “chazon” bab rong éwu limang atus rong puluh taun sajarah kenabian. Sing siji iku sawijining titik wektu, sing sijiné manéka sawijining mangsa wektu.

Siji nggambarake pamulihan lan panyucèning padaleman suci, lan sijiné nggambarake karusakan lan pangidak-idake padaleman suci. Siji nggambarake rong éwu telung atus taun, lan sijiné rong éwu limang atus rong puluh taun. Siji diwakili déning kali Ulai, sijiné déning kali Hiddekel. Siji nggambarake kamanungsan, sijiné nggambarake kaallahan. Manawa dipahami kanthi bener, ayat patang puluh sajroning gegandhèngan karo ayat patbelas iku nggumunaké banget sajroning kalemuning makna. Taun 1798 nggambarake pakaryaning kaallahan, lan taun 1989 nggambarake pambrontakaning kamanungsan.

Ing artikel sadurungé kita wis ngenali yèn gambaran ngenani panaklukan marang telung alangan déning raja saka lor iku dipacak kanthi runtut, nanging yèn penerapan nyata saka prastawa-prastawa sing digambarake iku kudu ditrapaké kanthi ngati-ati; awit ayat patang puluh loro nganti tekan lan kalebu ayat patang puluh papat, satemené sejajar karo ayat patang puluh siji, yaiku angger-angger Minggu sing bakal enggal teka ing Amérika Sarékat. Ing kono pasatuan telu rangkep kalakon, lan ing kono uga pekabaran panguwuh sora saka

“wetan” lan “lor” wiwit.

Ing Daniel sewelas, para pamelajar Advent wiwit biyèn wis nyumurupi yèn Daniel ngginakaken sawijining tèknik tartamtu ing gambaran-gambarané ngenani Rum. Uriah Smith nyathet prakara punika ing buku Daniel and Revelation. Daniel rumiyin ngenali kadospundi Rum ngrebut panguwasa nguwasani jagad, lajeng ing ayat-ayat salajengipun piyambakipun mbalèk dhateng wiwitan sajarahipun, kanthi nandhesaken penaklukan pulitik, lan nerangaken kadospundi Rum sesambungan kaliyan umatipun Allah sajroning sajarah ingkang sami punika. Banjur ing pungkasanipun, piyambakipun nerangaken kadospundi Rum dumugi dhateng wekasanipun. Prinsip ingkang dipunginakaken déning Daniel punika sinebat, “ngulang lan ngembaraké.”

Tèknik telung-langkah iki kaidentifikasi ing ayat patang puluh nganti patang puluh lima. Ayat patang puluh nganti patang puluh telu ngidentifikasi prosès telung-langkah nalika Roma Modhèren ngrebut planit bumi, banjur ing ayat patang puluh papat, Daniel mbalèk menyang ayat patang puluh siji, nalika “pawartos” iku banjur diproklamakaké déning panji saka wong satus patang puluh papat èwu, lan nalika kalungguhan kapausan banjur maju kanthi bebendu gedhé kanggo numpes lan ngrampungaké sirnané akèh wong. Banjur ing ayat patang puluh lima, lan pasal rolas, ayat siji, kalungguhan kapausan tekan pungkasané tanpa ana sing nulungi, ana ing antarané segara-segara lan gunung suci kang mulya, nalika mangsa pikobaring manungsa katutup.

Ing ayat telung puluh, saka Daniel sewelas, kita nemokake wiwitan sawijining sajarah sing dipunpetik Sister White tembung demi tembung nganti tekan ayat telung puluh enem, banjur panjenenganipun nyerat, “adegan-adegan sing padha karo kang katrangan ana ing ayat-ayat iki bakal kelakon.” Ayat telung puluh lan telung puluh siji ngenali transisi sajarah saka Roma pagan menyang Roma kapausan minangka karajan kaping papat lan kaping lima saka ramalan Kitab Suci, saben-sabené. Ayat telung puluh siji nggambarake sajarah sing makili kepriye Roma kapausan dipunpasang ing dhampar bumi ing taun 538.

Ing ayat kaping telung puluh siji, prakara kapisan kang diidentifikasi yaiku nalika Clovis, ratu bangsa Franka (Prancis modhèren), ngadeg mbélani kapausan ing taun 496. Sawisé iku Clovis mratobat saka paganisme kang cetha marang paganisme kang kasamunyi, yaiku Katulikisme (agama bojoné, Clotilda). Banjur dhèwèké ngladosaké dhampar kanggo ngangkat kapausan menyang dhampar bumi. Clovis dilambangaké déning “lengen-lengen” ing ayat iku, awit dhèwèké ngaturaké lengené kakuwatan militèr lan lengené kakuwatan monètèr marang pakaryan kang banjur ditindakaké.

Pakaryan wiwitané Clovis nglambangaké pakaryané kabèh raja ing Éropah sing biyèn pagan, kang wus katemtokaké bakal maringi manéka warna panyengkuyung marang sundelé Roma sajrone sajarah lumaku. Clovis, lan sabanjuré Prancis, dipunurapi déning gréja Katulik kanthi gelar putra pambarep gréja Katulik, lan uga putri tuwa gréja Katulik. Panjenengané dadi pralambang raja sing kapisan saka akèh raja sing nindakaké laku jina karo sundelé Tirus.

Ing pangertosan kenabian punika Clovis sampun dipunlambangaken déning Akhab, ingkang ugi sampun nindakaken jina kaliyan Izebel (lambang gréja Katulik ing kitab Wahyu), lan ingkang ugi dados ratu ingkang utami saking sapuluh taler, kadosdene Clovis dados lambang ingkang utami saking sapuluh sungu (delengen Daniel pasal pitu) Romawi kapir. Para ratu Éropah punika ing wekasanipun badhé ngedegaken sundel Babil ing dhampar bumi. Ing pangertosan punika Akhab lan Clovis kalhipun nglambangaken Amérika Sarékat, ingkang nindakaken jina kaliyan kapausan ing dinten-dinten pungkasan.

Ronald Reagan miwiti laku jina iku, lan présidhèn pungkasan iku uga sing bakal meksa sangang ratu liyané saka Perserikatan Bangsa-Bangsa supaya padha nindakaké tumindak kang padha. Reagan dadi présidhèn ing wektu wekasan ing taun 1989, mula kanthi profètis dhèwèké mesthi nggambaraké présidhèn pungkasan ing sajarah nalika sangang ratu liyané nindakaké tumindak kang padha, awit Gusti Yésus tansah nggambaraké pungkasaning sawijining prakara lumantar wiwitaning prakara iku. Reagan iku wong sugih, sawijining tokoh média kang misuwur lan kawentar, banget dipaèni amarga gaya micarané dhéwé kang mligi, sing wiwitané ana ing partéy Demokrat, lan ing pungkasané pindhah menyang partéy Republik.

Ing ayat telung puluh siji, lengen-lengen sing nglambangaké kapapaan bakal najisaké papan suci kakuwatan. Miturut tegesé nubuat, papan suci kakuwatan tumrap Roma kapir lan Roma kapapaan yaiku Kutha Roma. Iki adhedhasar kasunyatan yèn kaloroné pamaréntahan Roma mrentah sajroning mangsa wektu tartamtu saka Kutha Roma, lan nalika padha mrentah saka Kutha Roma, sajatiné padha ora bisa dikalahaké.

Roma kapir miwiti pamaréntahané sing suwéné telung atus sawidak taun nalika Peperangan Actium, ing taun 31 SM. Daniel pasal sewelas, ayat patlikur, nerangaké yèn wong-wong mau bakal ngarahaké rancangan-rancangané saka bentengé, yaiku Kutha Roma, sajroning satunggaling “mangsa.” Satunggaling “mangsa” ing wangsit yaiku telung atus sawidak taun, lan telung atus sawidak taun sawisé Peperangan Actium, nalika Antony lan Cleopatra kasoraké, Constantine pindhah metu saka Kutha Roma menyang Kutha Konstantinopel lan mangsa kalis-kasoré Roma kapir wis rampung.

Nalika alangan géografis katelu tumrap Roma kapapan (yaiku bangsa Goth), wis diusir metu saka Kutha Roma ing taun 538, pamaréntahan kaunggulan Roma kapapan sajroning sèwu rong atus suwidak taun wiwit kalakon lan lumaku terus nganti taun 1798, nalika paus disingkiraké saka Kutha Roma, mangkono marakaké tatu pati miturut nubuat marang kéwan galak kapapan, lan ing taun candhaké, 1799, paus iku (wanita sing nunggang kéwan galak mau) mati ing panangkaran.

Lengen-lengen (Clovis) kang makili kapausan iku bakal najisake pasucèning kakuwatan, lan Konstantinus miwiti pakaryan mau kanthi ngenali kutha iku sacara filsafati minangka kutha kang luwih asor tinimbang Konstantinopel, lan wiwit nalika iku, peperangan sajrone sajarah mau kang ditindakake déning para mungsuh Roma tansah dipusatake marang nyerang Kutha Roma, lan ing taun 476, ora ana manèh turunan Romawi sejati kang mréntah

ing kutha iku, nganti tekan taun 538, nalika kutha iku dadi pasucèning kakuwatan kanggo Roma kapausan.

Ahab, Clovis, lan Prancis minangka pralambang Amerika Serikat, lan papan suci kakuwataning Amerika Serikat iku yaiku Konstitusi Amerika Serikat. Dokumen mau yaiku dokumen ilahi, lan iku minangka tenger dalan sajroning sajarah kenabian. Wiwit Ronald Reagan ngadeg mbélani kapausan ing sajarah kang nuntun marang taun 1989, Konstitusi wis tansah kena serangan sing saya mundhak tanpa kendhat, kaya déné papan suci kakuwatan ing karuntuhan lan guguré Roma pagan. Nalika undhang-undhang Minggu sing bakal énggal rawuh ing Amerika Serikat dileksanakaké, Konstitusi bakal katumpes kanthi tuntas. Wiwit jaman Reagan nganti tekan undhang-undhang Minggu mau, sajarah wiwit taun 330 nganti 538 kaulang manèh. Ing taun 538, kapausan katetepaké ana ing dhampar, mangkono iku dadi pralambang warasing tatu patiné ing undhang-undhang Minggu mau.

Mangsa wiwit saka Ronald Reagan nganti tekan undhang-undhang dina Minggu iku sawijining mangsa profetik sing kanthi cetha diidentifikasi déning Sabda profetiké Allah. “Lengen-lengen,” sing dilambangaké déning Clovis, uga kudu nyingkiraké “kang saben dina,” saka karajan Kakaisaran Romawi sing biyèn pagan. Agamané kakaisaran iku wis dadi pagan wiwit wiwitané dhéwé, lan Clovis miwiti pakaryan nggantos agama paganisme sing kabuka mau nganggo agama Katulik, kang sejatiné mung paganisme sing diwungkus.

Amérika Sarékat kanthi tuntas nyingkiraké agama Protestanisme nalika negara iku ngetrapaké tandha wewenang kepausan ing hukum Minggu sing énggal bakal teka, awit siji-sijiné teges saka tembung “Protestan” yaiku mbantah Roma. Manawa kowé nampa tandha wewenang Roma, kowé ora lagi mbantah Roma. Ing Amos bab telu, ayat telu, Amos ngaturaké pitakon retorik iki: “Apa bisa wong loro lumaku bebarengan, kajaba yèn padha sarujuk?”

“Ing gerakan-gerakan sing saiki lagi lumaku ing Amerika Sarékat kanggo ngupaya supaya pranata-pranata lan pakulinan-pakulinan pasamuwan oleh panyengkuyung saka nagara, wong-wong Protestan lagi mlaku ngetutaké tilas langkahé para penganut kapausan. Malah luwih saka kuwi, wong-wong kuwi lagi mbukak lawang kanggo Kapapèn supaya bisa ngrebut manèh ing Amerika Protestan kaunggulan sing wis kelangan déning dhèwèké ing Donya Lawas.” *The Great Controversy*, 573.

Nalika agama kاپir dipunicalaken saking dados agama resmi karajan ing taun 508, punika nglambangaken bilih panglempak, ingkang dipunwakili déning Paulus wonten ing 2 Tesalonika pasal kalih, sampun dipunicalaken rumiyin sadèrèngipun kapratélakakening manungsa dosa nalika angger-angger Minggu ingkang badhé énggal rawuh wonten ing Amerika Serikat. Panyandhetan agama kاپir ingkang katone cetha, lajeng ngalih dhateng agama kاپir ingkang kapendem, yaiku Katulik, boten kalampahan sakedhap, lan punika kacathet wonten ing sajarah minangka wiwitanipun kanthi konversinipun Clovis dhateng Katulik ing taun 496, lan kasampurnakaken kanthi jangkep ing taun 508.

Mangkono, wiwit jaman Reagan, diwiwiti ing taun 1989, nganti tekan undhang-undhang Minggu sing enggal rawuh, Protestantisme sejati bakal kasirep kanthi tuntas ing Amerika Serikat. Ing wektu iku Konstitusi, “papan suci kakuwatan” tumrap Amerika Serikat, bakal dibatalake, lan pakaryan kaping papat saka “lengen-lengen” ing ayat telung puluh siji bakal kaleksanan, awit “lengèn-lengèn” iku banjur ngasta kapapaan menyang dhamparing bumi, kaya kang kelakon ing taun 538.

Sawisé kapapaan ngasta dhampar ing taun 538, carita ing Daniel ngalih saka nerangaké kepriyé kapapaan ngrebut donya, menyang prakara kepriyé kapapaan nganiaya umaté Gusti Allah sajroning sajarah iku. Ing ayat kaping patbelas, pasal sepuluh kitab Daniel, Gabriel wus ngandhani Daniel yèn tujuan saka wahyu kang arep dipratélakaké iku yaiku kanggo nduduhaké “apa kang bakal tumiba marang umaté Gusti Allah ing dina-dina wekasan.”

Saiki aku teka supaya kowé ngerti apa kang bakal tumiba marang bangsamu ing dina-dina wekasan; awit wahyu iku isih kanggo dina-dina kang akèh. Daniel 10:14.

Ayat telung puluh loro nganti tekan ayat telung puluh enem iku yaiku ayat-ayat sing dipunandharaken kanthi langsung déning Sister White badhé kaulang manèh, lan ayat-ayat mau njlentrehaken panganiaya sajroning mangsa pamaréntahan kapapaan suwene sèwu rong atus sawidak taun, wiwit nalika dipunlenggahaken ing dhampar ing taun 538, nganti nalika nampi tatuné sing matèni ing taun 1798.

Lan wong-wong kang tumindak ala marang prejanjian iku bakal disasaraké déning tembung-tembung manis; nanging bangsa kang wanuh marang Gusti Allahe bakal dadi rosa, lan bakal nindakaké prakara-prakara gedhé. Lan wong-wong kang padha duwé pangerten ana ing antarané bangsa iku bakal mulang marang akèh wong; nanging wong-wong mau bakal tiba déning pedhang, lan déning geni, déning panangkalan, lan déning rampasan, nganti pirang-pirang dina. Déné nalika padha tiba, wong-wong mau bakal dipitulungi kanthi pitulungan sethithik; nanging akèh wong bakal nggabung marang wong-wong mau kanthi tembung-tembung manis. Lan sapérangan saka wong-wong kang duwé pangerten iku bakal tiba, supaya padha dicoba, lan diresiki, lan diputihaké, nganti tekan wekasaning jaman; awit iku isih tumrap mangsa kang wis katetepaké. Lan ratu iku bakal tumindak manut karsané dhéwé; lan dhèwèké bakal ngluhuraké awaké dhéwé, lan mbesaraké awaké dhéwé ngungkuli saben allah, lan bakal ngucap prakara-prakara kang nggumunaké nglawan Allahing para allah, lan bakal makmur nganti duka murka iku katuntasan; awit apa kang wis katetepaké mesthi kalakon. Daniel 11:32–36.

Ayat-ayat kasebut njlentrehake panganiaya ing Jaman Peteng, lan ayat telung puluh enem banjur negesake manawa kepausan bakal makmur nganti bebenduné Allah sing kapisan marang karajan sisih lor, yaiku Israèl, kaleksanan ing taun 1798. Daniel luwih dhisik netepake kepriyé kepausan dipasang ing dhamparing bumi, banjur kepriyé kepausan sesambungan karo umaté Allah, lan sabanjuré tumibane pungkasan saka kepausan. Ayat patang puluh nganti patang puluh telu saka Daniel sewelas netepake kepriyé kepausan nguwasani jagad, banjur ayat patang puluh papat netepake kepriyé dheweke nganiaya

umaté Allah ing dina-dina pungkasan, lan sabanjuré ayat patang puluh lima netepake kepriyé dheweke tekan pungkasané sing temenan, tanpa ana siji waé kang nulungi.

Tembung Ibrani “truth” dipunwujudaken déning Sang Ahli Basa ingkang Ajaib kanthi ngempalaken aksara kapisan, kaping tigalas, lan ingkang pungkasan saking aksara Ibrani dados tembung “truth.” Tigalas punika pralambang pambrontakan, lan ingkang kapisan nggambaraken ingkang pungkasan.

Ayat tigang puluh siji nggambaraken pungkasanipun Roma pagan minangka karajan kaping sekawan wonten ing ramalan Kitab Suci, lan ayat tigang puluh enem ngenali pungkasanipun Roma paus minangka karajan kaping gangsal wonten ing ramalan Kitab Suci. Ing antawisipun katrangan kapisan ngenani rubuhipun Roma lan katrangan pungkasan ngenani rubuhipun Roma, wonten pambrontakan, ingkang dipunlambangaken déning kapausan nalika mejahi yuta-yuta umatipun Gusti Allah sajroning sajarah ing antawisipun wiwitan lan pungkasanipun. Panyeratan ayat-ayat punika ngasta pratandha “kayektèn.”

Ayat patang puluh nganti patang puluh lima, kang digambarake déning ayat telung puluh nganti telung puluh enem, diwiwiti kanthi tibane kapausan, lan dipungkasi kanthi tibane kapausan. Ing tengahing sajarah kang diwiwiti ing taun 1798, nganti tumekaning nutupe mangsa sih-rahmat, ana pambrontakane Roma Modern, kang sapisan manèh matèni umaté Allah. Penerapan ayat-ayat iki uga nggawa tetengering “kayektèn,” lan padha selaras siji lan sijiné kanggo maringi loro seksi kang netepake “kayektèn,” lan kaloro garis mau padha njlentrehake Roma, yaiku pralambang kang bakal “netepake wahyu”.

Lan ing jaman iku akèh wong bakal nglawan ratu ing sisih kidul; uga para wong duraka saka bangsamu bakal ngunggahaké awaké dhéwé kanggo netepaké wahyu iku; nanging wong-wong mau bakal ambruk. Daniel 11:14.

Prastawa profetik sing dipigunakaké déning Daniel ing pasal sewelas, dipigunakaké ora mung ing ayat telung puluh nganti telung puluh enem, banjur uga ing patang puluh nganti patang puluh lima. Ayat patbelas nganti sangal nerangaké kepriyé Roma kapir njupuk panguwasa marang donya, banjur ayat rong puluh nganti rong puluh papat nerangaké kepriyé Roma kapir ngadhepi umaté Allah, lan wiwit ayat rong puluh papat nganti ayat telung puluh dipaparaké guguré Roma kapir.

Ayat patbelas iku minangka wiwitaning Roma kapir, lan ayat telung puluh iku pungkasaning Roma kapir. Ing sajarah kang kaambarake ana ing tengah, Roma kapir diidentifikasi minangka kang nyalib Sang Kristus; mulane, pambrontakan kang ana ing tengah iku nandhesake yèn ayat-ayat iki minangka “bebener.” Alfa lan Omega masang tandha astanipun ing sajroning kabèh pasal kaping sewelas, ing kitab Daniel.

Ayat patang puluh ngemot sajarah kang wiwit ana ing mangsané Ronald Reagan, lan kang mratélakaké pakumpulan kang katindakaké antarané Présidhèning Amérika Sarékat lan manungsa duraka. Iki nandhani sawatara mangsa tartamtu kang dipungkasi déning dilebokaké kapausan ing dhamparing bumi, kaya déné wus tau ana ing taun 538. Dudu

sawijining kabeneran yèn Clovis, rajané bangsa Franka, yaiku Prancis jaman saiki, dadi pralambangé Amérika Sarékat. Clovis minangka pralambang tumrap Reagan. Reagan dadi lambang Protestantisme, kaya déné Clovis dadi lambang paganisme.

Peperangan kang sajroning iku Clovis, Raja bangsa Franka, mratobat marang Katulik yaiku Peperangan Tolbiac (uga dikenal minangka Peperangan Zülpich utawa Peperangan Cologne). Peperangan iki kalakon ing taun 496. Nalika semana Clovis isih dadi wong kapir, nanging sajroning peperangan iku, nalika katon manawa pasukané ana ing bebaya kalah, dhèwèké ndedonga nyuwun pitulungan marang Allahé wong Kristen, yaiku Allah kang disembah déning garwané kang Katulik, lan nglairaké nazar manawa manawa dhèwèké metu minangka pamenang, dhèwèké bakal mratobat dadi Kristen. Clovis pancèn menang ing peperangan iku, lan minangka akibaté, dhèwèké bebarengan karo sapérangan gedhé para prajurit Frankané padha mratobat marang Katulik, saéngga dadi pratandha sawijining prastawa wigati ing pangkristenan bangsa Franka.

Ronald Reagan, sawijining Protestan miturut pangakone, nyatakake manawa pamuputé kanggo mbentuk sawijining aliansi rahasia karo paus ing Roma yaiku awit dhèwèké yakin yèn Uni Soviet iku antikristus ing ramalan Kitab Suci. Ing perjuangan Reagan nglawan tilas Uni Soviet, tanpa nyumurupi kasasarané bab sapa antikristus iku, dhèwèké malah nggabung karo antikristus.

“Wong-wong kang dadi bingung ing pangertené tumrap Sabda, kang gagal nyumurupi tegesé antikristus, mesthi bakal mapanakaké awaké dhéwé ana ing pihaké antikristus.”
Kress Collection, 105.

Amerika Sarékat minangka pralambang kenabian kang duwé sipat kaping pindho, kaya dene dipralambangaké déning loro sunguné kéwan saka bumi. Prancis uga minangka pralambang kenabian kang duwé sipat kaping pindho, kaya dene dipralambangaké déning Sodom lan Mesir ing Wahyu pasal sewelas. Prancis iku anak mbarep saka kapausan, lan Reagan, kang makili Amerika Sarékat, iku kang kapisan saka sepuluh ratu ing Wahyu pasal pitulas ing dina-dina wekasan kang nindakaké jina karo sundel saka Tirus, kang wus kalalèkaké wiwit taun 1798. Dhèwèké kalalèkaké ing wektu wekasan ing taun 1798, nanging wiwit dieling-eling manèh ing wektu wekasan ing taun 1989.

Clovis, pamimpin Prancis, nandhani wiwitaning sawijining wektu sing nuntun marang dipasrahaké kepausan marang dhampar ing taun 538, nalika sawisé iku kepausan netepaké undhang-undhang Minggu ana ing Konsili Orléans. Reagan, pamimpin Amerika Sarékat, nandhani wiwitaning sawijining wektu sing lagi nuntun marang kepausan sapisan manèh dipasrahaké marang dhamparing bumi ing undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh.

Prancis iku kakuwatan mawa rong perangan sing ngasta kapausan ing taun 538, lan Prancis, lumantar Jenderal Berthieré Napoleon, njabut kapausan saka dhampar ing taun 1798. Amerika Sarékat bakal ngasta kapausan ing dhampar ing dina-dina wekasan, lan minangka ratu kang utami ing antarané para ratu sepuluh, Amerika Sarékat pungkasane bakal

“nggawé dheweke dadi sepi lan wuda, lan bakal mangan dagingé, lan ngobong dheweke nganggo geni.”

Ayat patang puluh ngemot sajarahé ayat telung puluh siji, lan negesaké yèn pakaryan nglairaké manèh kapausan menyang dhamparing bumi dilambangaké déning sawijining mangsa wektu sing diwiwiti déning Ronald Reagan, lan dipungkasi déning présidhèn pungkasaning Amérika Sarékat. Présidhèn pungkasan iku bakal wis dipratandhani déning Reagan, awit Gusti Yésus tansah nggambaraké wekasan lumantar wiwitan.

Ing ayat-ayat wiwitan ing Daniel sewelas, sajarah kenabian iku kaandharake (ayat loro), kita nemokake sajarah sing ndhisiki sajarah karajan Yunani. Yunani iku pralambang Perserikatan Bangsa-Bangsa, lan pamaréntahan donya siji saka sapuluh ratu ing Wahyu pitulas. Ayat telu ing Daniel sewelas ngenalake Alexander Agung, lan ayat loro makili sajarah sing ndhisiki pamaréntahan donya siji ing dina-dina wekasan.

Ing ayat kapisan, Gabriel mung negesi manawa dhèwèké wis nguwataké Darius ing wiwitaning karajané wong Media lan Persia, nanging Gabriel wis sowan marang Daniel ing pasal sepuluh, nalika Koresy wong Persia, dudu Darius wong Media, kang nalika iku lagi mrentah. Sawisé kanthi cetha ngiket karajan iku dadi siji minangka karajan medhia loro sing sipaté profetik, yaiku wong Media lan Persia (kaya Prancis lan Amérika Sarékat), Gabriel banjur ngenalake sajarah kang ndhisiki karajan donya wiyaré Aleksander Agung.

Lan saiki aku bakal nuduhaké marang kowé kayektèn. Lah, isih bakal ana telung ratu jumeneng ing Persia; lan kang kaping papat bakal luwih sugih banget tinimbang wong-wong mau kabèh; lan marga saka kakuwatané lumantar kasugihané, dhèwèké bakal nglawanaké kabèh marang karajané Yunani. Daniel 11:2.

Alfa lan Omega tansah nggambarake pungkasaning sawijing prakara bebarengan karo wiwitaning prakara iku, lan ayat kapindho ngrembug bab sajarah sing ndhisiki dileksanakaké pamaréntahan donya siji, kaya dene diwakili déning karajan Yunani-né Aleksander Agung. Ayat kapindho iku minangka sawijining larik wangsit ngenani Amérika Serikat, kang minangka kakuwatan sungu loro ing dina-dina pungkasan kaya sing dilambangaké déning kakuwatan rangkep loro saka wong Media lan Persia, lan uga déning Prancis. Ayat iku netepaké para ratu sing bakal nglambangaké para présidhèn Amérika Serikat ing dina-dina pungkasan, kang bakal jumeneng luwih dhisik sadurungé pamaréntahan donya siji kang telu-lapis, yaiku naga, kéwan, lan nabi palsu. Clovis sejajar karo Reagan minangka présidhèn kapisan ing wiwitaning sajarah sing nuntun marang mapanaké antikristus bali ing dhampar.

Wiwit jamané Koresh, ing Daniel bab sewelas, bakal ana telung présidhèn kang banjur katutaké déning présidhèn kaping pat, kang kasugihané adoh ngluwihi kabèh mau. Darius iku ratu kapisaning Kakaisaran Medo-Persia, lan Koresh, kang lagi mrentah nalika Daniel nampi sajarah iku saka Gabriel, iku ratu kapindho. Sawisé Koresh bakal ana papat ratu; mula ratu kaping pat saka para ratu kang mèlu sawisé iku bakal dadi ratu kaping nem.

Raja kang kaping nem bakal dadi raja kang paling sugih, lan présidhèn (raja) kang sugih iku bakal “ngudhek” sakèhé marang karajan Yunani. Présidhèn-présidhèn wiwit jaman Reagan, yaiku Bush kang kapisan, Clinton, Bush kang kapindho, Obama; mula raja kang kaping nem, lan paling sugih, iku Trump. Raja (présidhèn) iku bakal “ngudhek” karajan Yunani (para globalis). Tegesing frasa Ibrani “ngudhek” iku cukup maringi katrangan.

Tembung Ibrani sing dipunjarwakaken dados “nggugah,” ing ayat punika, inggih punika tembung dhasar purwa ingkang ateges “nggugah” utawi “ngesukaken saking sare”. Ing sajarah ingkang dipunlambangaken déning panguwasa kaping papat sasampunipun Koresy, satunggaling présidhèn ingkang langkung sugih tinimbang présidhèn sanès-sanèsipun badhé katangèkaké, lan lumantar kakiyatan saha kuwasanipun sawijining “gugahing” badhé kalampahan nglawan Yunani. Yunani, minangka pralambang globalisme, progresivisme, lan “woke-ism,” badhé dipunbabar wonten ing sangajenging sajarah présidhèn kaping nem ingkang paling sugih. Panjenenganipun badhé nggugah saindhenging wewengkoning bumi punika tumuju dhateng pasulayan bab “woke-ism” progresif lan pangwaosan global.

Kawaspadan marang gerakan “woke-isme” progresif, kang kaasilaké sajroning kapresidenan présidhèn sing paling sugih, dumadi bebarengan karo sungu Republik, pas ing wektu kang padha nalika kawaspadané sepuluh prawan dumadi ing sungu Protestan.

Kita badhé nerusaké pasinaon kita bab Daniel sewelas ayat patang puluh ing artikel salajengipun.

“Sanadyan akeh wong padha murtad saka pracaya lan kasalehan, isih ana para pandhèrèk Kristus kang sejati ana ing gréja-gréja iki. Sadurungé pamariksaning paukumaning Allah kang pungkasan tumiba marang bumi, ing antarané umat Pangéran bakal ana sawijining kawangunan kasalehan mula-bukané, kang durung tau katitèn wiwit jaman para rasul. Roh lan kakuwasané Allah bakal kaesokake marang para putrané. Ing wektu iku akèh wong bakal misahaké awaké saka gréja-gréja kang katresnan marang donya iki wis nggantèkaké katresnan marang Allah lan Sabdané. Akèh wong, loro-loroné para pelados lan umat, bakal kanthi bungah nampani kayektèn-kayektèn agung kang wis didhawuhaké Allah supaya diwartakaké ing wektu iki kanggo nyawisaké sawijining umat tumrap rawuhé Pangéran kang kaping pindho. Mungsuhing jiwa-jiwa kepéngin ngalang-alangi pakaryan iki; lan sadurungé tekan wektu tumrap obahing karya kang mangkono iku, dhèwèké bakal ngupaya nyegah iku kanthi ngenalaké sawijining tiron. Ing gréja-gréja kang bisa digawa déning dhèwèké ana ing sangisoré kakuwasané kang ngrayu, dhèwèké bakal ndadèkaké katon kaya-kaya berkah istimewaé Allah lagi kaesokake; bakal katon cetha apa kang dianggep minangka minat agami kang gedhé. Wong akèh bakal padha bungah banget yèn Allah lagi nyambut gawé kanthi cara kang nggumunaké tumrap wong-wong mau, sanadyan pakaryan iku asalé saka roh liya. Kanthi samudana agami, Sétan bakal ngupaya ngluwaské pangaribawané marang jagad Kristen.” The Great Controversy, 464.